

PAC-3 Anàlisi del webdoc:

First world war. The story of a global conflict

<https://www.theguardian.com/world/ng-interactive/2014/jul/23/a-global-guide-to-the-first-world-war-interactive-documentary>

Narrativa Interactiva

Grau de Multimèdia

Curs 2017- 2018

Primer semestre

Professors col·laboradors: Caterina Ramon i Pepe Far

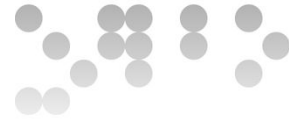
1.- EL PRODUCTE I LA HISTÒRIA

The global guide to the first world war és un documental web interactiu del diari anglès *The Guardian*. Pretén, com el seu nom indica, ser una guia històrica del que va passar a la Primera Guerra Mundial, en la que deu historiadors de deu països diferents, expliquen el perquè de la guerra, com es va desenvolupar i els seus efectes i conseqüències.

D'entrada es sembla un documental de factura tradicional (veu en off + imatges) d'uns 30 minuts de durada, sense comptar en la part interactiva, i dividit en 7 parts o capítols: Els orígens, les trinxeres, els imperis, els fronts, les massacres, el desenllaç, les conseqüències.

La seva estructura narrativa presenta una estructura clàssica dividida en tres actes, on la guerra, aquesta en particular, és la protagonista. Plantejament, nus i desenllaç del conflicte armat que va marcar per sempre la història del món. Cada un dels capítols compta amb una part interactiva a partir d'un mapa que amplia la informació i permet una certa interactivitat.

El públic al que va dirigit és el lector del *The Guardian*, un public adult, interessat per la història, la política, la societat i que li agrada ampliar continguts i aprofundir en els temes que són del seu interès. Tot i ser un documental interactiu, presenta una estructura senzilla, no gaire innovadora i fàcil d'entendre i d'usar sense dificultats.

2.- LA INTERACTIVITAT

Analitzem com es relaciona l'usuari amb l'aplicació, com es presenta la informació i quin és el seu nivell d'interactivitat.

Comencem el webdoc amb una pantalla del mapa d'Europa amb seqüències de vídeo que van apareixent sobre els diversos països i dos cercles al mig amb el títol, l'opció de reproduir i l'idioma. Al menú inferior hi trobem el botó de play o pausa, l'accés a cada capítol, l'accés a la part interactiva, tornar a la pàgina de *The Guardian*, veure en pantalla completa, el so, triar l'idioma, o compartir a les xarxes socials.

La informació es presenta per una banda de manera seqüencial, la veu en off dels experts i les seqüències d'imatge fixa o en moviment amb material cinematogràfic d'e l'època. L'accés a aquestes seqüències i capítols és aleatòria, ja que podem accedir a cada capítol des del menú inferior sense la necessitat de seguir cap ordre prèviament establert. Encara que el fet que cada apartat estigui numerat ja indica que la història pot seguir-se cronològicament.

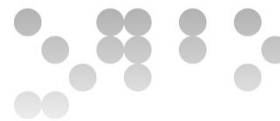
A les parts interactives, a partir del mapes del diferents eixos d'anàlisi del conflicte, trobem diverses opcions: explorar el mapa (també amb textos, àudios o imatges), veure les notícies aparegudes a la premsa de l'època, fotos i anàlisis en àudio. Tots aquests complements permeten conèixer en més profunditat alguns dels aspectes comentats a cada capítol.

El documental com veiem, malgrat que hi ha les petites seqüències d'interactivitat, és en tots els aspectes un documental molt clàssic, i el tipus de comunicació que estableix amb l'usuari és molt estructurada, en tot moment se'ns indica que podem fer.

El nivell d'interactivitat i d'interacció del webdoc és baixa, que es redueix a 'clicar' i veure el contingut, compartir en xarxes socials. En cap moment podem afegir contingut per exemple, ni és necessària cap altra acció, més enllà d'anar avançant. per l'eix central o explorar la informació complementària.

Podríem dir el mapa del món que apareix a cada capítol funciona com a element informatiu però a l'hora com una mena de metàfora i recordatori de l'abast del conflicte global.

No hi ha elements destacats de temporalitat a l'interactiu.

3.- LA NAVEGACIÓ

La navegació pel webdoc és bàsicament interna i tancada, només hi ha l'opció de compartir en xarxes socials i tornar a la pàgina de *The Guardian*.

Encara que l'aplicació ens dirigeix explícitament cap a un recorregut en concret, l'usuari pot anar movent-se pels diferents apartats amb molta llibertat i aleatòriament.

En quant a la organització de la informació, ens trobem —com gairebé sempre a partir de cert grau de complexitat— amb una estructura mixta. Trobem parts indexades, estructures jeràrquiques, lineals jeràrquiques i lineals ramificades i reticulars.

A la pàgina següent trobareu una proposta de diagrama de fluxos. Normalment hi ha més d'una manera de representar aquestes estructures. Hem triat la què ens ha semblat més simple i descriptiva.

